

állva sorba jött a sok vendég, ki-ki kezét fogva szeretettel köszöntöttek és kívántak sok szerencsét a „Jäger-avatásnál” elmaradhatatlan füstösök pedig húzták hozzá a tust.

A legkellemesebb rész következett, ezek után a késő estig tartó sokfogásos díszlakoma, amelynél az asztalfőn a két koszorúslány között ült a felszabadult „JAGER”, a nap hőse. Jobbról-balról a két examinátor s úgy a kor és rang szerinti sorba a többi sok és díszes vendég. Jó hosszúra nyúlt el az ebéd, volt is ott mit enni s inni. Magamnak is jó borom volt, az uradalom is adott a javából. Tillmann felügyelő úr is kirukkolt 36 üveg-

gel (18 vörös, 18 fehér) az 1836. évi borszónyi termésből.

A lakoma végével tánra perdültünk, húzta a cigány, állt a bál kivilágos virradatig. Közben a gazdám összehívta a cselédséget s eléjük állítva engem, tudtukra adta, hogy már most én „IFIÚR” lettem s azzal másnapra az egész cselédségnek szabadnapot rendelt, hogy hadd mulassák ők is ki magukat.

Volt is ott miből mulatni, mert a fent említett 36 üveg borhoz az uradalom adott 6 hízott juhot, 2 hektó bort, s este felé már a cigányok is úgy becsudálkoztak, hogy alig tudtak muzsikálni. Így festett a régi, jó világban egy igazi erdész-ja-

ger avatás. Mindezt pedig azért írtam le, ifjú társaim okulására, hogy bizony az öregek is megérdemlik, hogy megbecsüljék őket fiatalabb KARTÁRSAIK, mert e fiatalok is megöregszenek s nekik is jól fog esni az utánuk következő fiatal-ság megbecsülése. Ezért mondom: Szeressük egymást s az Isten is szeretni fog bennünket. Kedves kartársaim, szívemből üdvözöllek benneteket!”

MAZÁNYI IMRE

prímási uradalmi körvadász

Forrás: „AZ ERDŐ”(1927), I. évf.,
11.sz., október, MEVME

Közreadja: **Inokai Balázs,**
erdőmérnök

100 éve hunyt el Lakatos Károly (1853—1914)

Lakatos Károly a millenniumi Magyarország jeles madártani és vadász szakújságírója és tudósa volt. Székely család sarjaként 1853. július 23-án született Győrben. Polgári iskoláit Nagykanizsán és Zalaegerszegen végezte. Magánéletére vonatkozó életrajzi adatai alig ismertek. Kortársa, Móricz Pál szerint a selmecebányai akadémián erdész- és vadászmesteri képzésben részesült. 11 évesen kezdett el madártannal foglalkozni, és már 14 éves korától vadászott. Alkotói éveinek jelentős részét Szegeden töltötte. 1897-ben Budapestre költözött, „A Természet” című újonnan induló lap szerkesztője lett. Közvetlenül két lapnak dolgozott. Több száz szakmai, elsősorban vadászati és madártani írást jelentetett meg, többek között az Erdészeti Lapok, a Vadász Lap, az Erdészeti Újság és a Magyar Erdész című újságokban. Ez utóbbi folyóiratnak 1905-től vadászati főmunkatársa is volt.

Szakmai munkásságának kiemelkedő részét képezi kilenc könyve. Időrendi sor-

rendben 1882-ben jelent meg az első könyve „Magyarország nappali orvadásai” címmel, amely az első hazai, nappali ragadozó madarakról írt monográfia. 1891-ben adták ki „Vadászati és madárszati emlékeimből” című újabb könyvét. Többek között a később híressé váló szegedi Fehér-tó rendkívül gazdag madárvilágáról írt, és a pusztuló kócsagokra hívta fel a figyelmet. 1897 elején jelent meg a „Vadászhit. A magyar vadászbabonák és biedelmek kultusza” című kötete, amelyet 1910-ben bővítve másodszor is kiadtak. 1897-ben ugyancsak Szegeden adták ki „Természeti és Vadászképek” című munkáját, amelynek novellái veteksenek kortársa, Bársony István leírásaival. Ezzel a könyvével a természetleírás kiemelkedő alakjai közé emelkedett. Budapesti éve kezdetén, 1899-ben került ki a nyomdából „A császármadár és vadászata” című munkája. Ezt követi az 1903-ban Szegeden

megjelentetett „A vadászmesterség könyve (Szakvadász a gyakorlatban)” című 544 oldalas monográfiája, amely vadászati szakírói tevékenységének az életműve. 1904-ben Szegeden adták ki „Az erdei szalonka és vadászata. (Vadászati monográfia.)” című munkáját, amely szintén két kiadást ért meg. Már betegesen jelentette meg 1910-ben „Magyarország orvadásfaunája. (Nappali és éjjeli ragadozók.) Vadászati résszel.” című kiemelkedő monográfiáját szintén Szegeden.

Élete végén idegsorvadást kapott, és elborult elmével egy pesti klinikán hunyt el 1914. április 15-én, szinte mindenkitől elfeledetten. Kiemelkedő és hatalmas szakirodalmi munkássága gyorsan feledésbe merült. Könyvei napjainkban igazi ritkaságok. Szerencsére némely könyvét reprint formában újra kiadták.

Andrés Pál

erdőmérnök tanár

Új belépők

Balassagyarmati Helyi Csoport: Lendvai László egyéb középfok; **Bp. HM Helyi Csoport:** dr. Winkler-Ráthonyi Norbert erdőmérnök, Winkler-Ráthonyi Zsuzsanna erdőmérnök, Nagy Szilvia egyéb felsőfok; **Csongrád megyei Helyi Csoport:** Losonczi Áron egyéb felsőfok; **Debreceni Helyi Csoport:** Gabnai Mária erdőmérnök, dr. Gabnai Ernő erdőmérnök; **Miskolci Helyi Csoport:** Zsigmond István egyéb felsőfok; **Pápai Helyi Csoport:** Csizsár Adrienn erdésztechnikus; **Soproni Helyi Csoport:** Pintér Tamás; **Szolnoki Helyi Csoport:** Papp Ádám erdésztechnikus; **Szombathelyi Helyi Csoport:** Merkei Gábor erdőmérnök, László Attila erdésztechnikus; **Tamási Helyi Csoport:** Dudás Szabolcs erdőmérnök; **Vértesi Helyi Csoport:** Emmerling József fajipari felsőfok, Varga Karola egyéb felsőfok; **Veszprém VM Helyi Csoport:** dr. Nagy Miklós Tamás erdőmérnök, Övegesné Kóber Zsuzsanna egyéb felsőfok, Posgay Attila erdőmérnök, Schenek Tamás egyéb felsőfok; **Zalaegerszegi Helyi Csoport:** Horváth Tamás erdésztechnikus, Bicsák Erika egyéb felsőfok.